

หัวข้อสารนิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และ วีดิทัศน์ พ.ศ.2551: ศึกษากรณีการกระทำผิดซึ่งมีใช้เพื่อการค้า
คำสำคัญ	ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ / การกระทำผิดซึ่งมีใช้เพื่อการค้า
ชื่อนักศึกษา	สิบลดา รวงเอก สีนสมุทร บุญทัศนาศนา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป ทับอรรถดำนนท์ รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 พบว่ามุ่งคุ้มครองผู้ผลิตผลงานภาพยนตร์และวีดิทัศน์จนทำให้ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โดยเฉพาะการกำหนดโทษแก่ผู้ที่นำภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกจำหน่ายเพื่อการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตมีลักษณะเป็นการบังคับใช้ในลักษณะที่เรียกว่า “การเวียงแห” โดยไม่ได้คำนึงจุดมุ่งหมายของการบังคับใช้อย่างแท้จริงและเจตนาของผู้จำหน่ายดังเช่นกรณีตามมาตรา 79 ได้กำหนดให้ผู้ที่ประกอบกิจการภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามมาตรา 37 และมาตรา 38 ทุกกรณีนั้น ควรมีการกำหนดข้อยกเว้นหากเป็นการกระทำโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือเป็นการประกอบธุรกิจโดยแท้จริงเป็นการขายตามแผงลอยหรือตามทางเท้า หากนำสินค้าที่ตนเองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ได้จากการซื้อขายมาโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ อันจะเป็นการยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับกรณีผู้ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 แม้จะมีลักษณะเป็นการดำเนินกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าก็ตามและนอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมให้มีการซื้อสินค้าที่มีลิขสิทธิ์โดยถูกต้องตามกฎหมายและเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 รวมทั้งไม่เป็นการยกเว้นหลักเรื่องกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1336 ที่ให้สิทธิผู้มีกรรมสิทธิ์ในการที่จะจำหน่ายทรัพย์สินของตนให้แก่บุคคลใดก็ได้